

120

tem⁹ potit enī fortasse ex mutua collatione tā nob quā
 uobis. grā dī aspūante aliqd spūalis consolacionis accret
 cere. Lētm de frē uictorio sup quo placuit uobis meā
 paruitatē consule scio uos melius scire qd loqitur ī ep
 tū esse ⁊ frivolu; Porom enī habitū quē pman⁹ patris
 sui sua uolūtate suscepit. postea eodē patre suadente
 ⁊ iungente sua sponte mutauit; Pmōstratensē ordi
 nē ē habitū eidē ordinis suscepit ⁊ pplures annos
 iā tenuit. A quo uelle recede nichil ē aliud quam
 ipsum uocū ⁊ obediētiā iūctā deserere. Cui uecī
 me pariter esset si ih ei assensū pberis

Godescalco dilecto amico ⁊ uenabili abbi. fr. v. frū
 ā i. v. ditionē. Jā sedo iūctis uris in mandatis me
 am uos desidare p̄sentia; Quā si uere desidans
 facite ut ih^{ta} meū quā uym desidiū ipletur
 In uobis enī n̄ ime est facultas h⁹ rei. Mea enī
 infirmitas tan^{ta} ē ut ad uos. tūsiue n̄ ualca
 uire aū iuueniri facile est ad uos venire. Qui
 p̄t ditionē urām iustant⁹ mones ⁊ rogo ut si
 aū n̄ potestis. latē circa tēp⁹ p̄rimū colloqui